

Intervention de Joseph Cardijn lors d'un congrès de la JOC Wallonne en 1933.

Statement by Joseph Cardijn at a congress of the Walloon YCW in 1933.

Tussenkomst van Joseph Cardijn tijdens een congres van de Waalse JOC in 1933.

JOSEPH CARDIJN (1882-1967), DU PRÊTRE BELGE AU CARDINAL INTERNATIONAL

Né en 1882 dans une famille modeste, Joseph Cardijn découvre enfant le quotidien des ouvriers et ouvrières qui défilent devant la maison familiale pour se rendre à l'usine. Il est marqué par leur entrée précoce au travail et par la dureté de leurs conditions de vie et de travail.

Durant ses études au séminaire, il déplore que de nombreux ouvriers de par leur situation sociale dramatique se détournent de l'Église. Sa vocation se précise : il veut être «un prêtre des travailleurs, surtout des jeunes».

Il est intimement convaincu que les ouvriers doivent pouvoir être responsables de leurs organisations et prendre les décisions qui concernent celles-ci : «entre eux, par eux, pour eux». Il crée avec d'autres, la Jeunesse

Syndicaliste, puis en 1925, la Jeunesse Ouvrière Chrétienne (JOC), afin de donner une formation religieuse, morale, sociale, professionnelle et culturelle à des jeunes ouvrier(e)s et employé(e)s.

Progressivement, il perfectionne la méthode jociste fondée sur le triptyque «Voir-Juger-Agir». Tout au long de sa vie, il accorde une importance primordiale à la formation des militants et des cadres et surtout, à la mission des «laïcs en première ligne».

Il devient peu à peu l'un des leaders de l'Église engagée en monde ouvrier et de l'apostolat laïc à l'échelle mondiale. Lorsqu'en février 1965, il est créé cardinal par le pape Paul VI, il déclare : «mon diocèse, c'est la jeunesse travailleuse du monde!»

JOSEPH CARDIJN (1882-1967), THE BELGIAN PRIEST WHO BECAME AN INTERNATIONAL CARDINAL

Born into a modest family in 1882, Joseph Cardijn was still a child when he discovered the daily life of workers who passed by his family home on their way to the factory. He was deeply touched by their going to work in the early hours of the morning and by their harsh working and living conditions.

During his studies at the seminary, he deplored that many workers were turning away from the Church because of their social situation. His vocation became clear: he wanted to be «a workers priest, in particular a young workers priest».

He was firmly convinced that workers should be responsible for their organizations and make their own decisions about those organizations: «between them, by them and for them».

Together with other people, he created the Young Trade Unionists, then in 1925, the Young Christian Workers (YCW), to provide religious, moral, social, vocational and cultural education to young factory and office workers.

He gradually improved the YCW method based on the «See-Judge-Act» trilogy. Throughout his life, he attached the utmost importance to the training of activists and leaders, and more particularly, to the mission of «the laity in the frontline».

Little by little, he became a leader of the Church committed to the working class and of the lay apostolate worldwide. When he was made cardinal by Pope Paul VI in February 1965, he said: «My diocese is the working youth of the world!».

JOSEPH CARDIJN (1882-1967), VAN BELGISCH PRIESTER TOT INTERNATIONALE KARDINAAL

Gebooren in 1882 in een bescheiden familie, als kind ontdekte Joseph Cardijn het dagelijks leven van de werknemers en de werknemers die het ouderlijk huis voorbijgingen om te gaan werken in de fabriek. Hij wordt geraakt door de jeugdige leeftijd waarop zij begonnen te werken alsook door de hardheid van hun levens- en arbeidsomstandigheden.

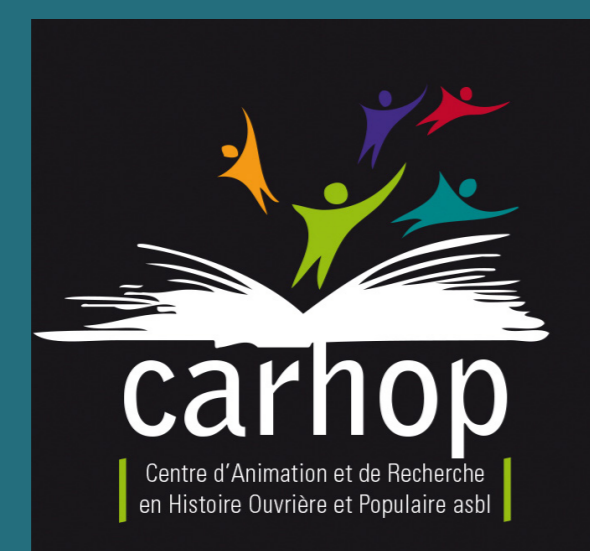
Tijdens zijn studies aan het seminarie betreurt hij dat veel werknemers omwille van hun dramatische sociale situatie zich afkeren van de Kerk. Zijn roeping wordt duidelijker: «hij wil een priester van de werknemers, vooral van de jonge mensen zijn».

Hij is er vast van overtuigd dat de werknemers moeten verantwoordelijk kunnen zijn voor hun organisaties en dat zij de besluiten die hen aangaan hierin nemen: «tussen hen, door hen, voor hen». Hij richt samen

met anderen de Syndicale Jeugd op, en vervolgens in 1925, de Kristelijke Arbeidersjeugd (KAJ) op; om een religieuze, morele, sociale, professionele en culturele vorming te bieden aan jonge arbeiders en bedienden.

Geleidelijk aan perfectioneerde hij de kajottersmethode, gebaseerd op de triptiek «Zien-Oordelen-Handelen». Gedurende zijn hele leven hecht hij het grootste belang aan de opleiding van militanten en leiders en vooral de missie van de «leken in de eerste lijn».

Hij werd stilaan één van de leiders van een Kerk die geëngageerd is in de arbeiderswereld en in het lekenapostolaat op wereldvlak. Toen hij in februari 1965 geweid werd tot kardinaal door paus Paulus VI, verklaart hij: «mijn diocese is de werknemersjeugd van deze wereld!»

Avec le soutien de la Maison Jociste asbl

Met de steun van het Kajottershuis vzw

With the support of Maison Jociste asbl - Kajottershuis vzw